

fra at kunne benævnes saaledes. Jeg har nævnet de Forandringer, der virkelig ere indførte; der har imidlertid til de forskjelligste Tider, og saavel af Landboerne som af de forskjelligste Autoriteter, af Stiftamtmand, af Biskopper og af de raadgivende Stænder, idelig og idelig været andraget paa forskjelligste Forandringer i den Maade, hvorpaa Capitelstarten sættes, idet man har beklaget sig over de Mangler derved, som ere os alle bekjendte. Disse stedse tilbagevendende Andragender bragte Cancelliet til at tage Spørgsmaalet under Overveielse, og skjøndt dette naturligtvis fandt, at der ikke behøvedes nogen Forandring, saa har det dog ikke været mig muligt paa de Stæder, hvor Sligt skulde findes, navnlig i Collegialtidenden, at opdage, at Cancelliet i sin Modstand mod de indkomne Forslag har sløttet sig til en historisk Ret eller en Frygt for at gribe ind i Contractforhold osv.; jeg troer altsaa, at den derfra hentede Indvending er noget Nyt, en Indvending, som først er fremkommen her i Folkethinget, og det, uagtet der, som sagt, af og til har været Forhandlinger om dette Forholds Forandring næsten hele det sidste halve Aarhundrede igjennem.

Efter denne korte Indledning skal jeg yttre et Par Ord om, hvad der hidtil er indvendt mod Forslaget, og da først om Udsættelsen af Capitelstartens Bestemmelse i to Maaneder. Det er ganske vist, at dette i det første Aar, en saadan Lov blev sat i Kraft, maaskee kunde være noget Generende, skjøndt jeg troer, at det for de Fleste, der hidtil have faaet deres Lønning betalt efter Capitelstarten, ikke let i vore Tider og under vore Forhold vil blive det, om de ogsaa i de første Aar skulde vente 2 Maaneder. Det vil jo ialtsald kun blive det første Aar; i Fremtiden vil der bestandig blive 1 Aars Mellemrum ligesom nu, kun at Tidspunktet er 2 Maaneder længere fremme. Jeg indrømmer altsaa, at der i det første Aar vil blive Spørgsmaal om disse 2 Maaneder, men det er, som sagt, Noget, som efter min Mening ikke under de Forhold, hvorunder de paagældende Embedsmænd netop i disse Aar have levet, er noget Væsentligt. Med Hensyn til de offentlige Stiftelsers Regnskaber, da til-

staer jeg, at det ikke er faldet mig paa Sinde, at Omsorgen for dem vilde blive fremdraget her. Vi kjende jo kun vore offentlige Stiftelsers hele Tilstand derfra, at de Aar for Aar opsamle Capitaler, og hvorledes de i Fremtiden ville ordne deres Regnskaber, kan jo forsaavidt være os ligegyldigt. De ville nok ligesuldt finde ud af at faae deres Regnskaber reviderede og deede, og der kan jo ikke være Tale om, at disse Stiftelser ville komme i Pengeforlegenhed paa Grund af en saadan Forandring som den foreslaaede. Med Hensyn til Arbeidet for Amtmændene, da troer jeg heller ikke, det kan være saa betydeligt, at det skulde kunne forhindre Foranstaltningens Gjennemførelse, hvis man ellers anseer den for rigtig. Jeg skal derhos oplyse, at naar en æret Rigsdagmand har meent, at det da ikke kan være Meningen, at der skulde sendes Affskrifter af disse Indberetninger til alle Kjøbenhavnse Aviser, saa har han brugt Ordet Avis her meget stringent. Det forekommer mig, at man ikke saaledes har Ret til at kalde alle Blade, der udkomme, for Aviser. Efter min Mening ere kun egentlige Avertissementsstidender Aviser i den Betydning, hvortil Udtrykket her er brugt; skulde man imidlertid ikke finde Udtrykket Aviser tilstrækkelig betegnende, saa kan man jo gjøre det tydeligere i Loven, at man kun mener de Blade, som man til daglig Brug kalder Aviser. Skulde der være Amter, hvor der ikke udkommer nogen Avis, saa vil det vist ikke være overmaade længe, og forsaavidt det endnu skulde være Tilfældet, naar Loven udkom, saa vilde det vist kunne afhjælpes ved at tilføie, at Indberetningerne for det Tilfælde skulde indføres i Stiftsavisen; men det vil, som sagt, vistnok være Tilfældet, at hvert Amt vil have idetmindste een Avis. Den nævnte ærede Taler gjorde opmærksom paa, at Kornhandelen i September nu er større end tidligere; det gaaer hermed som i den Sag, vi forud debatterede, at man har forskjellige Erfaringer. Ved sidste Forhandling om denne Sag blev det gjort gjældende af flere Landmænd, at man ikke drisver anden Kornhandel i September end med Saaeforn, det, der bruges til Udsæd, at Priserne paa Korn derfor ere ualmindelig høie i